

Schambedis.

Eh... vom gern ha... vom Lewensglick mache un eso Dings...

Madame Spätzle.

Also isch's denn das?... un ihr hän beide nitt g'merkt, ass es wege-n-em Lade-n-isch, wo dr Herr Mües käufe wott... do, Schambedis... Ihr könne jo lese, nitt wohr?... lese-n-emol z'erst dà Brief do... (se nimmt e Papier üs em Sack un git's em).

Schambedis (liest).

Madame Spätzle!

Verzeiht Se mr, wenn ich wir erlaub, Ihre z'schriwe, awer ich kännt e güete Parthie mache un mi Züekünftige haltet dra, ass ich dr Lade käufe soll; sie will nitt im e g'lehnte G'schäft si... wenn Sie also wott, so kännte mir das Ding in Richtigkeit mache; Sie weisst, ass ich baar üszahle thüe.

Ihr getreuer: Jacques Mües.

(Dr Herr Spätzle fangt a ufz'lüege).

Madame Spätzle.

Uf das hi ha-n-ich em g'antwortet, ass ich mit em Pape dervo rede will, wo wohrschänlig nit dergege ha wird... er soll mr nur sage, wenn ass ich soll ku, fir ass mir's könne fertig mache mitnander... denn Dü hasch mir jo hundertmol g'sàit, ass De nit witt mit em z'thüe ha... wil's awer dr Pape durchüs nitt hat welle lide, ass mir dr Lade verkaufe, so ha-n-ich's hit halt im Herr Mües sage miesse un do hat er mir en effet z'erst g'sàit, ass er dà Lade noch allewil gern hat, wil er drin ufg'wachse-n-isch un ass ich si Glick kännt mache, wenn ich ne-n-abtrete will, denn er hännt derno si Züekünftige hirothe... das isch d'ganze G'schichte.

Schambedis (züem Herr Spätzle).

Ha-n-i nitt allewil g'sàit, ass es nitt wohr isch!...

Herr Spätzle (springt uf).

O Lisette!... isch's möglich?... kumm verzeih mr, ass ich Dich eso unschuldigerwis aklagt ha!... (se umarme-n-enander).

Schambedis (züer Madame Spätzle).

Un mir Madame, ka Se mir o verzeihe, ass ich eso dumm Dings g'schwätzt ha... ich ha halt nitt könne wisse...

Madame Spätzle.

G'wiss, Schambedis, verzeih ich Eüch... denn Ihr hän mir jo grad 's Lewe g'rettet un erst noch e Lektion gà, wo-n-ich eso bol nimmig vergesse wird!

Herr Spätzle.

Un ich o, Schambedis, verdank Eüch alles... wenn Ihr nitt gsi wære... oh, ich derf nitt dra denke!... awer das soll mir e Warnung si... vo hit eweg, Lisette, wà mir e frisch Lewe-n-afange... wenn's jo nur wàr fir unser Kind!...

Madame Spätzle.

G'wiss, lieber Mann... ich versprich Dir's un wird's o wisse z'halte!...

Schambedis (freidig mit dr Pistole-n-in dr Hand).

Aha!... das heiss ich jetz emol g'redt... dr Schambedis hat's jetz doch derzue brocht... 's isch schad, ass ich Angst ha vor em Schiesse, sunscht thàt ich jetz glich e paar Schitz abfire vor lüter Freid!

VIII. Uftritt.

D'Gliche, Herr Schnitz un Herr Mües.

Herr Schnitz (kuant mit em Herr Mües hinte-n-ine).

Do bring ich dr Herr Mües, Herr Tochtermann, ass er's Ihne selbst bezige ka, ass Sie im Irrthum sin!